

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **L. K.** proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.11.2012, č. j. 2012/71673-421, o **vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání**

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti.

[2] Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí z důvodu, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a proto je nutno ho zrušit. Z evidence byl vyřazen neoprávněně a má právo nadále být v evidenci veden. Dále má právo na náhradu škody vzniklou vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání, ke kterému došlo z důvodu administrativního snížení počtu osob, nezaměstnaných a nemuselo se jim platit zdravotní pojištění. Žalobci vznikla škoda ve výši 1080,- Kč měsíčně za placení náhrady vzniklé škody.

II.

[3] Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 19. července 2012 č.j. OTB-504/2012-P1 podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 11. června 2012 z důvodu maření součinnosti s krajskou pobočkou úřadu práce, kterého se dopustil tím, že se bez vážného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu na krajskou pobočku Úřadu práce České republiky v Ostravě.

[4] Žalovaný rozhodnutím ze dne 2.11.2012 č. j. 2012/71673-421 podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že odvolatel převzal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pozvánku úřadu práce ze dne 29.5.2012, ve které mu byla stanovena povinnost dostavit se na úřad práce (do kanceláře č. 11) za účelem zprostředkování zaměstnání dne 11.6.2012 v 16:00 hodin. Protože odvolatel tuto povinnost nesplnil, bylo s ním dne 21.6.2012 zahájeno správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce. Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Jak vyplývá ze spisového materiálu, odvolatel byl povinen se dostavit na úřad práce dne 11.6.2012 v 16.00 hodin do kanceláře č. 11. Jak prokazuje spis, odvolatel nesplnil povinnost dostavit se ve stanoveném dni a čase do určené kanceláře úřadu práce. Nesplnění vytýkané povinnosti odvolatel odůvodňuje tím, že má za to, že dne 11.6.2012 v 16. hodin na úřadu práce čekal na chodbě 5 minut, pak se zeptal referentky K.M. v kanceláři č. X, zda chce s ním mluvit a ona řekla, že ne, proto odvolatel odešel. Roky chodil do č.X k paní M. a má za to, že se dopustila běžné písařské chyby, když uvedla, že má jít do č. X. Tyto námitky nelze akceptovat. Odvolatel měl v pozvánce úřadu práce ze dne 29.5.2012, kterou obdržel dne 1.6.2012, výslovně uvedeno, že je povinen se dne 11.6.2012 v 16.00 hodin dostavit na úřad práce do kanceláře č. X. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s konstatováním úřadu práce, že

skutečnost, že odvolatel se dne 11.6.2012 pohyboval po budově úřadu práce a ověřoval si u Mgr. M., zda chce s ním mluvit, neznámá, že odvolatel si povinnost uchazeče o zaměstnání – dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu, splnil. K námitce, že Mgr. M. se dopustila běžné písařské chyby, když uvedla, že má jít do č. 11, nutno sdělit, že o žádnou písařskou chybu se ze strany referentky zaměstnanosti nejednalo. Že odvolatel byl povinen se dostavit dne 11.6.2012 v 16.00 hodin do kanceláře č. 11 je patrné již z toho, že v kanceláři č. 5 byl odmítnut. Na námitku, že kancelář č. 11 byla dne 11.6.2012 uzamčena, je nutno nahlížet jako na tzv. novou skutečnost, ve smyslu ust. § 82 odst. 4 správního řádu (o tomto ustanovení správního řádu byl odvolatel prokazatelně dne 21.6.2012), ke které nemůže být přihlédnuto, když odvolatel ji mohl uplatnit do vydání napadeného rozhodnutí, což neučinil. Naopak uvedl, že po údajném rozhovoru s paní M. z úřadu práce odešel.

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitky uvedených v žalobě. Uvedl, že nelze považovat za důvodnou námitku žalobce, že byl z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen nezákonně, protiprávně. Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) v ust. § 31 jednoznačně stanoví, že uchazeč o zaměstnání má součinnost s úřadem práce tím, jestliže se nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, žalobce se nedostavil na úřad práce dne 11.6.2012 v 16.00 hodin do kanceláře č. X s kteroužto povinností byl seznámen dne 1.6.2012 prostřednictvím pozvánky úřadu práce, za účelem zprostředkování zaměstnání, aniž by byl prokázán vážný důvod pro toto jednání. Tím žalobce podle zákona o zaměstnanosti naplnil skutkovou podstatu maření součinnosti s úřadem práce a byl z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen po právu. Smyslem stanovených termínů jednání na úřadu práce je kromě jiného projednávání nabídky volných pracovních míst s uchazeči o zaměstnání a zprostředkování vhodného zaměstnání. Za tím účelem je nezbytné, aby uchazeč o zaměstnání poskytoval úřadu práce potřebnou součinnost. Tím, že se nedostaví na úřad práce na stanovený termín, znemožňuje naplnění účelu evidence, tj. zprostředkování vhodného zaměstnání. Byl-li žalobci stanoven termín jednání na úřadu práce na den 11.6.2012 v 16.00 hodin v kanceláři č. X za účelem zprostředkování zaměstnání, bylo jeho povinností se na úřad práce ve stanoveném termínu a do uvedené kanceláře dostavit bez ohledu na to, zda doposud docházel do kanceláře č. X. S ohledem na více jak 13 let trvající vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání bylo v zájmu žalobce se na úřad práce ve stanoveném termínu ke zprostředkování zaměstnání dostavit. Pokud žalobce v odvolání namítl, že v č. X byl a bylo zamčeno, tuto námitku je třeba posoudit jako tzv. novou skutečnost, ve smyslu ust. § 82 odst. 4 správního řádu (o tomto ustanovení správního řádu byl žalobce poučen, jak prokazuje spisový materiál správního orgánu I. stupně), ke které nemůže být přihlédnuto, když žalobce tuto mohl uplatnit do vydání napadeného rozhodnutí, což neučinil. Navíc žalobce uvedl, že v 16.00 hodin čekal na chodbě 5 minut, pak šel k paní M. a po rozhovoru s ní odešel. Žádosti žalobce o okamžité znovuzařazení do evidence uchazečů o zaměstnání nelze vyhovět s odkazem na ust. § 30 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, jelikož dle tohoto ustanovení uchazeč o zaměstnání, který byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání podle ust. § 30 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, může být na základě nové písemné žádosti do evidence uchazečů o zaměstnání znovu zařazen

nejdříve po uplynutí doby 6 měsíců ode dne vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Navrhuje žalobu zamítnout.

III.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- dne 29. dubna 1999 žalobce podal žádost o zprostředkování zaměstnání;
- dle kontaktních listů se žalobce dostavoval ode dne 14.9.2009 na úřad práce, přičemž od 8.6.2011 vždy jednal s pracovnící K. M.;
- pozvánkou ze dne 29.5.2012 byl žalobce pracovnící úřadu práce Mgr. K. M. předvolán k jednání na den 11.6.2012 v 16:00 hodin do kanceláře číslo X;
- dne 21.6.2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce z důvodu nedostavení se ve stanoveném termínu na krajskou pobočku ÚP. Současně byla dána žalobci řada poučení dle správního řádu;
- žalobce dne 25.6.2012 se písemně vyjádřil k zahájenému správnímu řízení a uvedl, že má za to, že dne 11.6.2012 čekal na chodbě 5 minut, pak se zeptal referentky K. M. v kanceláři č. X, zda chce s ním mluvit a ona řekla, že ne, a proto odešel. Roky chodil do kanceláře č.X, k pí M. a má zato, že se dopustila běžné písařské chyby, když uvedla, že má jít na č. X. Dále se obecně vyjadřoval k práci úřadů práce a celkovému počtu evidovaných nezaměstnaných již bez vztahu k předmětné věci;
- dne 19. července 2012 bylo vydáno Úřadem práce ČR – krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání;
- v odvolání ze dne 25.7.2012 zopakoval to, co již uvedl ve svém písemném vyjádření k zahájení správního řízení a dále, že v kanceláři č. X opravdu nebyl, byla zamčená. Neví, zda mu referentka pí M. sdělila, že jeho jednání je na kanceláři č. X, protože je na pravé ucho hluchý a ona mluví tiše. Ostatní námitky v odvolání se netýkaly předmětné věci.

IV.

[7] Podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce.*

V.

[8] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[9] Žalobce, jak vyplynulo ze spisu, byl v evidenci úřadu práce od roku 1999, a po tu dobu několikrát došlo ke změně pracovníků, kteří s ním jednali. Žalobce byl předvolán na den 11.6.2012 na šestnáctou hodinu do kanceláře č. X, kam se však nedostavil. Žalobce sice přišel v určený den a hodinu na úřad práce, ale měl za to, že pracovnice nesprávně uvedla číslo kanceláře, neboť z předchozích jednání byl zvyklý docházet do kanceláře č. 5 a nikoliv na č. X. Žalobce při zahájení správního řízení o vyřazení z evidence uvedl, že roky chodil do kanceláře č. X, měl za to, že se referentka dopustila běžné písařské chyby, jestliže uvedla, že má jít na č. X, a proto čekal před kanceláří č. X asi 5 minut a pak se zeptal referentky M., zda s ním chce hovořit a ona řekla, že ne, proto odešel. V odvolání pak toto své tvrzení pozměnil a rozšířil o to, že čekal před kanceláří č. X a tato byla zamčená. Jak vyplynulo ze spisové dokumentace, pí Mgr. K. M. pracovala v kanceláři č. X a žalobce byl předvolán do kanceláře č. X. Žalobce se dožadoval jednání s Mgr. M. v kanceláři č. X.

[10] Žalobce byl v evidenci uchazeče o zaměstnání od r. 1999, tedy musel být dobře obeznámen se svojí povinností se nejen na úřad dostavit, ale i možnost svého pracovního uplatnění konkrétně projednat. Při hledání zaměstnání se především předpokládá iniciativa osoby si zaměstnání vyhledat, a to nejen sám, ale i ve spolupráci s úřadem práce a za tím účelem, je sjednáváno jednání na úřadu práce. Žalobce nemohl v žádném případě předpokládat, že byl-li na úřad práce předvolán, že se jednání neuskuteční bez dalšího. Domýšlení žalobce, že došlo k administrativní chybě, byl-li pozván na č. X a nikoliv na č.X, nelze považovat za omluvitelný důvod, proč se jednání dne 11.6.2012 v kanceláři č. X nezúčastnil. Soud tak nepřisvědčil žalobci, že byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání neoprávněně a protiprávně.

[11] Pokud se týká odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud nesdílí názor žalovaného ohledně posouzení námitky v odvolání uvedené, že žalobce čekal před kanceláří č. X a tato byla uzamčena. Nejdříve však soud konstatuje, že žalobce tuto námitku v žalobě neuvedl, nicméně soud nemůže stanovisko žalovaného, že touto námitkou se nezabýval s odkazem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu, přehlédnout, neboť soud nesdílí názor žalovaného a odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který svůj názor ohledně koncentrace řízení vyjádřil konkrétně v rozhodnutí ze dne 7. dubna 2011 č.j. AS 7/2011-51, ve kterém uvedeno: *Toto zákonné řešení se z povahy věci jeví plně opodstatněné přinejmenším tam, kde se jedná o řízení o žádosti účastníka řízení, který si ve svém vlastním zájmu musí řádně a včas nejen zjistit, ale také zajistit vše potřebné, co pro vyhovění žádosti účastníka předepisuje zákonná úprava. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu však nelze interpretovat a aplikovat izolovaně od*

ostatních ustanovení správního řádu, zejména potom základních zásad. Ustanovení § 82 odst. 4 se snaží vyvažovat právo účastníků řízení vyplývající z ustanovení § 36 odst. 1, tzn. navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a právo na projednání věci bez zbytečných průtahů. Aplikace tohoto ustanovení správního řádu má svá úskalí spočívající v tom, že správní orgán by měl zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, k čemuž však při odmítnutí dodatečných důkazů a popření nových skutečností nemusí dojít. Z toho také plyne, že ustanovení § 82 odst. 4 prakticky nelze automaticky použít v řízeních vedených z moci úřední, v nichž má být účastníkovi řízení uložena nějaká povinnost. Nicméně i s ohledem na uvedené, soud nepřisvědčil žalobci, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Z vyjádření žalobce k podkladům před vydáním rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že na úřad práce se dostavil za referentkou Mgr. M. na č. X, v odvolání pak navíc ještě uvedl, že stál i před kanceláří č. X a ta byla zamčena, toto tvrzení však není shodné s tím, co uvedl ve vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Navíc žalobce nijak jiným způsobem se nedomáhal jednání v kanceláři č. X a v tomto smyslu se nedomáhal zjištění důvodu zamčené kanceláře, kam byl předvolán. Soud s ohledem na uvedené považuje tvrzení v žalobě uvedené za spekulativní a nevěrohodné.

[12] Pokud se týká námitky ohledně náhrady vzniklé škody soud pouze konstatuje, že v daném řízení se může soud zabývat toliko zákonností správního rozhodnutí, nikoliv náhradou škody a soud dává poučení, že tento návrh žalobce musí uplatnit v občanskoprávním řízení.

[13] Soud vzhledem k výše uvedenému, při respektování ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen s.ř.s. (při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu), zamítl žalobu jako nedůvodnou.

[14] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly, jak bylo zjištěno ze soudního spisu, proto bylo rozhodnuto tak, jak ve výroku II. uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 2. května 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně